

Jeg mener ikke, det er rigtigt at sætte spørgsmålstegn ved, om 7-års-reglen skulle have en negativ indflydelse på integrationen. Formålet med integrationen er jo først og fremmest, at man, mens man er her, bliver en selvforsørgende borger, og at man dermed også er stillet bedre og har flere ressourcer til rådighed, når man vender hjem.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg takker for den klare tale om begrænsning af antallet af mennesker, der skal ind i det danske samfund.

Det eneste, jeg synes er et problem, er, at man sætter en regel op om, at unge mennesker under 24 år, som finder en kæreste i udlandet, mens de er på studieophold eller et eller andet andet, ikke skal kunne få deres kæreste eller ægtefælle til det danske samfund.

Det er danske borgeres rettigheder. Det har ikke noget at gøre med, at man sidder og snakker om, hvorvidt udlændinge skal have lov til at komme til det danske samfund. Det handler om danske borgeres rettigheder til at slå sig ned i det land, de faktisk er statsborgere i.

Det er det, man vil indskrænke, og jeg synes, det er helt fint, at man erkender, at man simpelt hen ikke vil have de mennesker til det danske samfund; det synes jeg er ærlig snak, det kan jeg godt lide.

Det, jeg bare synes er det afgørende problem i det her, er, at man fastholder, at de mennesker, der kommer til det danske samfund, tæller man op i antal og ser ikke på, hvilke rettigheder de har, og at det pingpongspil, der har været imellem politikerne, som ønsker at indskrænke unges rettigheder, og forældrene, som ønsker at gøre det samme, fortsætter. Det vil vi fra SF's side gerne have stoppet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech beskrev, hvordan 7-års-reglen skulle være basis for, at man fik bedre tid til at få ressourcer, til at få uddannelse osv., således at man, når man blev sendt tilbage, hvis der blev fred i ens hjemland, var bedre i stand til at klare sig.

Men det er jo præcis det, der står i § 9 a, stk. 2, at selv om man skulle sendes hjem, fordi ens flygtningestatus ophørte, fordi der var blevet fred i ens land, så kan man alligevel få lov at bli-

ve, hvis man har fast arbejde og er velintegreret osv.

Hvordan er det undsluppet fru Birthe Rønn Hornbechs skarpe øje, for det er jo en direkte undergravning af princippet om, at flygtninge skal sendes hjem, når grundlaget for deres opholdstilladelse ikke længere er til stede? Hvordan er det undsluppet fru Birthe Rønn Hornbechs skarpe blik?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Djævelen ligger i detaljen, og jeg prøvede her fra starten at få afklaret, om det, vi behandler, blot er et forslag, som vil stramme yderligere op på en i forvejen meget stram udlændingepolitik, eller om det er et fundamentalt brud med det, som Venstre plejer at sige ved festlige lejligheder, nemlig at rigtige flygtninge skal beskyttes.

Det er derfor, jeg spørger fru Birthe Rønn Hornbech, og jeg bliver ved med at spørge, og vi har hele dagen til vores rådighed, så på et eller andet tidspunkt håber jeg, at svaret kommer: Hvad er grunden til, at man afskaffer muligheden for at søge asyl via en ambassade?

For det har jo ikke noget at gøre med folk, der kommer til Danmark; det er jo netop folk, der ikke kommer til Danmark. Det har jo heller ikke noget at gøre med fupflygtninge, for de får jo kun asyl, hvis de har et asylgrundlag, og det vil sige, at de kommer aldrig nogen sinde til Danmark, hvis der ikke er en reel grund til, at de søger asyl. Så hvad er grunden til, at lige præcis den mulighed skal afskaffes? Djævelen ligger i detaljen:

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg skal ikke forsøge at konkurrere med hr. Søren Søndergaards viden om, hvor Djævelen befinder sig.

Hvad er grunden til, at vi ophæver ambassadensøgningerne? Se, nu er der jo denne forbistrede – det må man vel godt sige – måde at anvende udtrykkene på i Danmark, fordi asyl er blevet det samme som opholdstilladelse.

Hvis hr. Søren Søndergaard læser bemærkningerne, vil han se et meget, meget stort antal asylansøgninger og et meget, meget lille antal, der får opholdstilladelse på ambassaderne. Det bestrider hr. Søren Søndergaard ikke, kan jeg se.

Hvis man nu forestillede sig, at et menneske blev forfulgt helt ind i ambassaden og vitterlig